
XVIII. *On the Genus of Calligonum, comprehending Pterococcus and Pal-
lafia. By Mr. Charles Louis L'Heritier, of the Academy of Sciences of
Paris, Foreign Member of the Linnean Society.*

Read January 5, 1790.

TOURNEFORTIUS peregrinator orientalis celeberrimus arbusculam Polygono et Atraphaxi proximam detexerat in Armeniâ, cujus descriptionem et iconem in suo Itinere Orientali evulgavit sub nomine *Polygonoides Orientale Ephedræ facie*. *Tourn. It. ii. 356.*

Linnaeus ex eadem Polygonoide a Gronovio acceptâ genus Calligoni stabilivit.

Hicce temporibus alteram ejusdem generis speciem in desertis Mari Caspio vicinis legit celeb. Pallas; sed nec Polygonoidi Tournefortii nec Calligono Linnæi attendens, pro novo genere novam hanc Calligoni speciem proposuit in tomo secundo Itineris, ubi descriptionem et iconem videre licet sub nomine *Pterococci aphylli* (pag. 738, t. v.). Mox ipse Pallasius huic errori alterum errorem in tomo tertio Itineris (pag. 536.) subjecit, ubi asserit suum Pterococcum esse Polygonoidem Tournefortii.

Car. Linné nomine secundus iterum plantam Pallasii quasi novum genus consecrare tentavit, Pallasio inventori coætaneo præclare merito de re botanicâ dicavit, nuncupavitque *Pallasiam caspicam* in suo Plantarum Supplemento. Ivit itaque inter botanicos et hortu-

A a

lanos,

lanos, Calligono fere ignoto, fama Pallasæ. Liceat tandem Calligonum contumeliosæ oblivioni eximere.

Calligonum in herbario Linnæano desideratur; sed Polygonoides quam vidi in herbario Tournefortiano, etsi Pallasæ herbâ et flore simillima, fructu admodum discrepat.

Tandem fatendum est nonnullos irrepsisse errores in icone Tournefortianâ, multa quoque desiderari in charactere generico Linnæano. Exempli gratiâ, Tournefortius depingit stylum unicum dum 3 vel 4; stamina pauca dum circiter quindecim. Denique ex eadem icone crederes calycem et corollam simul exstare, facile deceptus disco viridi foliolorum calycinorum ita misere expresso ut quasi perianthium exhibeatur in Tournefortio, dum corolla nulla. Linnæus stigmata duo absque stylo Calligono assignat, dum styli tres vel sæpius quatuor et totidem stigmata; numerum staminum non prefixit; nec fructum graphice describit.

Pauca quoque emendanda sunt in optimâ Pallasii descriptione. In Pterococco *folia omnino nulla* dicit Pallasius, sed revera adfunt in turionibus plantæ nunc in meo horto floriferæ et fructiferæ. Tournefortius, qui in Polygonoide depingit folia, forte tamen habuerat * pro nascentibus ramulis proliferis, articulatisque mox evasuris; dum ista folia sunt caduca.

Nunc nostris et antecessorum observatis fretus, Calligonum elucidare et firmare jam aggredior.

* D'où naissent au lieu de feuilles des brins cylindriques, epais de demie-ligne, verd de mer, longs d'un pouce ou 15 lignes, composés de plusieurs pieces articulées bout à bout, si semblables aux feuilles de l'Ephedra qu'il n'est pas possible de les distinguer sans voir les fleurs. *Tourn. Voyag.* ii. 356.

C A L L I G O N U M.

Charaēter essentialis.

CAL. quinquepartitus. COR. nulla. Filamenta circiter 16, basi subcoalita. Germen superum, tetraëdrum. Styli 4. Nux crusta polyptera S. polychætâ, unilocularis.

Charaēter naturalis.

CAL. Perianthium monophyllum, basi turbinatum, limbo quinquepartitum: laciniis subæqualibus, subrotundis, patentibus, demum obsolete reflexis, persistentibus, duabus exterioribus paulo minoribus.

COR. nulla (nisi calycem dicas).

STAM. Filamenta circiter 16, divergentia, capillaria, inferne subincrassata pubescentia, basique leviter coalitâ germen nectarii instar ambientia, marcescentia. Antheræ subrotundæ, biloculares, peltatæ.

PIST. Germen superum, ovatum, tetraëdrum, acuminatum. Styli tres vel sæpius 4, filiformes, patentés, basi subcoaliti seu desinentes in acumen germinis, filamentis vix breviores. Stigmata tot quot styli, capitata.

PER. nullum (nisi crusta nucis).

SEM. Nux corticata: cortice exsucco inseparabili; oblonga, tetraëdra, tetraptera, unilocularis, evalvis: alis nunc membranaceis longitudinaliter bipartitis dentatis crispis, nunc fetosis; fetis ramosis rigidis mollibus: nucleo ejusdem formæ.

Species.

POLYGONOIDES. C. fructibus cancellatis, fetis ramosis rigidis.

C. polygonoides. *Linn. Spec.* 748.

Polygonoides orientale Ephedræ facie. *Tourn.*

Cor. 47, *It.* ii. p. 356, t. 356.

Habitat in Armeniâ. *Tournefort.* 6

COMOSUM. C. fructibus cancellatis, fetis ramosis mollibus.
Habitat in Ægypto, Lippi: Barbariâ, Louiche Desfontaines. ^h

Varietas forte præcedentis. Plantæ in omnibus simillimæ, sed in plantâ Lippianâ fructus comosior fetis mollioribus, dum setæ distinctissimæ rigidiores in plantâ Tournefortianâ cujus unicum vidi fructum.

PALLASIA. * C. fructibus alatis, alis membranaceis crispis dentatis.
 Pterococcus aphyllus. *Pall. It. ii. 738, t. 5. et iii. p. 356.*
 Pallasia caspica. *Linn. Suppl. 252.*

Habitat in Moscoviâ ad Caspium mare. Pallas. ^h

Frutex femiorgyalis, ramosus, diffusus, totus floridus, sat speciosus.

Rami alterni, teretes, reclinati, flexuosi, articulati, subnodosi, aphylli.

Turiones ad singula genicula numerosissimi 6—10, confertissimi, fasciculati, juncei, nunc simplices nunc ramosi, quorum pauci firmantur in ramos plures pereunt, subulati, articulati, læte virides f. fere glauci.

Folia alterna, sessilia, solitaria ad singulas articulationes turionum, teretia, subulata, carnosâ, turionibus conformia, semiuncialia.

Stipula f. vagina membranacea, obsolete trifida, marcida, articulum ambiens, ut in Polygonis.

Flores laterales axillaresve, sæpius terni ad singulum articulum, pedunculati, albi disco laciniarum calycinarum virescente, fragrantæ.

De cæteris consulatur Pallasii Iter, tom. ii. p. 738.

Herba admodum simillima in his tribus Calligonis, flores quoque conformes. Differentiæ specificæ e solo fructu hucusque eruendæ sunt.

* Novum Pallasiæ genus inter syngenesistas vide apud *L'Her. Stirp. ii. 39. t. 19. et Ait Kew. 3. p. 498.*